

Ostrzeżenie przed lenistwem

Werset kluczowy: „Wszystko wam pokazałem, jak należy pracować, aby wspierać słabych i pamiętać słowa Pana Jezusa, który powiedział: «Więcej szczęścia jest w dawaniu niż w braniu»”.
Dz 20,35

Wybrane fragmenty Pisma Świętego:
Dz 20,33-35; 2 Tes 3,6-12

Apostoł Paweł przybył do Miletu, portu morskiego, pod koniec swojej trzeciej podróży misyjnej. Czekał na wypłynięcie statku, wysłał wiadomość do starszych z pobliskiego miasta Efezu, pytając, czy mogliby przybyć i spotkać się z nim. Było to ostatnie spotkanie Pawła z nimi.

Po przybyciu starszych Paweł opowiedział im o „sposobie życia, jaki prowadziłem wśród was przez cały czas, służąc Panu w całej pokorze, ze łzami i pośród prób”. Stwierdził: „Nigdy nie wahałem się [...] nauczać was publicznie i w waszych domach oraz nakłaniać zarówno Żydów, jak i Greków do konieczności nawrócenia się do Boga i wiary w Jezusa, naszego Pana”. Dzieje Apostolskie 20:18-21

Paweł wezwał starszych: „Uważajcie na siebie i na całą trzodę” oraz „pełnijcie rolę pasterzy Kościoła Bożego”. (Dz 20,28). Tutaj Paweł wskazuje, że starszy mieli podwójną odpowiedzialność, zarówno za siebie, jak i za braci, nad którymi Pan ustanowił ich podpastorami. „Czuwajcie”, to znaczy uważajcie

i badajcie nie tylko to, co robicie, ale także badajcie swoje motywy.

Następnie Paweł przypomniał im: „Nie pożałem srebra ani złota, ani odzienia nikogo. Sami wiecie, że te moje ręce zaspokajały moje potrzeby i ludzi, którzy byli ze mną” (Dz 20,33-34). Paweł był z zawodu „producentem namiotów” i świadczył, że pracował „nocą i dniem, aby nie być ciężarem dla nikogo z was”, aby zaspokoić swoje potrzeby życiowe, jednocześnie głosząc i nauczając ewangelii innych. Dzieje Apostolskie 18:3, 1 Tesaloniczan 2:9; 2 Tesaloniczan 3:8; 1 Koryntian 4:12

Cytując nasz kluczowy werset z innego tłumaczenia, Paweł podsumował: „We wszystkim dałem wam przykład, pokazując wam, że pracując tak jak ja, powinniście pomagać słabym i pamiętać na słowa Pana Jezusa, jak On sam powiedział: «Więcej szczęścia jest w dawaniu niż w braniu»”. Każdy z nas ma mnóstwo okazji, by okazać innym hojność, nawet jeśli nie mamy pieniędzy do rozdania. Wyrazy współczucia, zachęty lub po prostu miłe spojrzenie bywały czasem dla kogoś zniechęconego cenniejsze niż garść złota.

Bycie „dawcą” oznacza myślenie bardziej o innych i ich potrzebach, a mniej o sobie. Bycie „leniwym” jest przeciwieństwem bycia dawcą i jest formą egoizmu, która może prowadzić do duchowej słabości. (1 Tymoteusza 5:13). Paweł odważnie wypowiadał się przeciwko braciom, którzy praktykują lenistwo, stwierdzając: „Jeśli ktoś nie chce pracować, niech też nie je”, i napominając, „aby w spokoju pracowali i jedli własny chleb”. 2 Tesaloniczan 3:7-12

Ważnym elementem szczęśliwego życia chrześcijańskiego jest rozwijanie sztuki dawania „z serca” innym. „Albowiem Bóg miłuje radosnego dawcę”. (Księga Wyjścia 25:2; 2 . List do Koryntian 9:7). Postępując w ten sposób, stajemy się bardziej podobni do Boga, ponieważ Bóg jest największym dawcą. „On dał swego jedynego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne... aby świat przez Niego został zbawiony”. List Jakuba 1:17; Ewangelia Jana 3:16,17